

caffeine ในน้ำอัดลม น้ำผลไม้ และเครื่องดื่มที่ปรุงแต่ง ด้วยกาแฟหรือช็อกโกแลต

Caffeine Contents in Carbonated Drinks, Fruit Juices and Coffee/Chocolate Flavored Drinks

สุวรรณี ชีรภพธรรมกุล
ยุพา จันทร์ปัญญาภัตน์
กล้า อิศราภิรมย์

Suvanee Teerapapthamkul
Yupa Chantapanyarat
Glar Issarapirom

กองวิเคราะห์อาหาร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

Division of Food Analysis
Department of Medical Sciences

บทคัดย่อ

การสำรวจปริมาณ caffeine ในเครื่องดื่มที่มี caffeine เป็นส่วนผสม น้ำอัดลม น้ำผลไม้และน้ำปูเสียง จำนวน 77 ตัวอย่าง โดยวิธี สเปกโตรโฟโตเมตอร์ เพื่อเป็นข้อมูลเพย์แพรให้แก่ผู้บริโภคในการเลือกบริโภคเครื่องดื่มได้อย่างปลอดภัย เนื่องจากสาร caffeine มีฤทธิ์ต่อร่างกายโดยเฉพาะกับเด็กและหญิงมีครรภ์ ผลการสำรวจพบว่า น้ำอัดลมโคล่า เครื่องดื่มน้ำ และน้ำปูเสียง ที่มี ช็อกโกแลต และกาแฟ เป็นส่วนผสม ตรวจพบ caffeine ทุกตัวอย่าง ปริมาณที่พบตั้งแต่ 1.52 ถึง 14.33 มิลลิกรัม ต่อ 100 มิลลิลิตร เมื่อคำนวณปริมาณ caffeine ที่ผู้บริโภคจะได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มน้ำแล้วนั้น 1 หน่วยบรรจุจะได้รับสูงสุด 47.29 มิลลิกรัม จากการดื่มโคล่าได้เท่ากับบรรจุภัณฑ์ 2 ลัง ขณะที่เครื่องดื่มน้ำอัดลมที่ไม่มีโคล่าเป็นส่วนผสมและน้ำผลไม้ เห็นได้ชัดว่าไม่มีการเติม caffeine ในระหว่างกระบวนการผลิต ผลตรวจไม่พบ caffeine ทุกตัวอย่าง

ABSTRACT

Since caffeine affects human especially children and pregnant, therefore the caffeine contents of 77 samples of nonalcoholic beverages such as carbonated beverages, fruit juices, flavored drinks and flavored milk were determined by spectrophotometry. These data could be utilized for consumers in order to choose safety beverages. The results showed that the caffeine was found in all sample of cola beverages, flavored drinks and flavored milk in which coffee or chocolate was added. The content of the caffeine ranged from 1.52 to 14.33 mg/100 ml. The maximum content of caffeine in 1 unit package calculated from canned diet cola beverage was 47.29 mg. To confirming that caffeine would not be added in non-cola beverage and fruit juices, sample of these beverages were analysed. The results showed that no caffeine residue found in any sample.

Key words : Caffeine, Beverages.

บทนำ

กาแฟ เป็นสารประกอบประเภทแอลคาโลïด ซึ่งพบมากในพืช จำพวก ชา กาแฟ โกโก้ และโคล่า ในใบชาและมีปริมาณร้อยละ 2.5 ในเม็ดกาแฟและมีปริมาณร้อยละ 0.8+1.7 ในเม็ดโกโก้และมีปริมาณร้อยละ 0.1-0.8 และในเม็ดโคล่ามีปริมาณร้อยละ 1-2⁽¹⁾ มีสูตรโมเลกุลเป็น $C_8H_{10}N_4O_2$ และมีชื่อทางเคมี 1, 3, 7-Trimethyl xanthine มีลักษณะเป็นผงหรือผลึกสีขาวรูปเข็ม ไม่มีกลิ่น มีรสขม ละลายได้ดีในน้ำเดือดและตัวทำละลายอ่อนไหว กาแฟมีฤทธิ์ในการกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดการตื่นตัวไม่ง่วงซึ่งเกิดความรู้สึกกระปรี้กระเปร่า และหายอ่อนเพลีย ด้วยเหตุนี้จึงมีการเติมกาแฟในเครื่องดื่มและยาบางชนิด นอกจากนี้ ฤทธิ์ของกาแฟยังมีผลต่อคนที่เป็นโรคกระเพาะ⁽²⁾ โดยไปกระตุ้นให้มีการหลั่งของน้ำย่อยในกระเพาะ ทำให้รู้สึกแนบกระเพาะคลื่นไส้ และอาเจียน มีผลต่อระบบการทำงานของหัวใจ⁽³⁾ ทำให้หัวใจเต้นเร็ว ถ้าได้รับในปริมาณมาก อาจทำให้หัวใจเต้นไม่ปกติ มีผลต่อการเพิ่มการขับถ่ายบีบขยาย⁽³⁾ เนื่องจากกาแฟไปลดการดูดกลับของน้ำที่อยู่ใน และมีผลต่อการเพิ่มระดับการไขมันอิสระในพลาสม่า⁽⁴⁾ นอกจากนี้ในบางราย อาจเกิดอาการแพ้⁽⁵⁾

เช่น ปวดศีรษะ อาเจียนซึพจรเต้นเร็วและตกใจง่าย กาแฟมีผลต่อการกรอกในครรภ์⁽⁶⁾ ตั้งนั้นหญิงมีครรภ์ไม่ควรบริโภคเครื่องดื่มที่มีกาแฟผสมอยู่ ขนาดของกาแฟที่ทำให้ผู้รับประทานเสียชีวิต คือ 10 กรัมต่อวัน ขนาดปกติที่ได้รับไม่ครรภ์เกิน 200 มิลลิกรัมต่อวัน เนื่องจากเป็นขนาดที่แสดงฤทธิ์ทางยา⁽⁷⁾

หญิงมีครรภ์และเด็ก ๆ อาจได้รับอันตรายของกาแฟจากการบริโภคอาหารหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของกาแฟ แม้จะมีปริมาณน้อยแต่ยังไม่มีการศึกษาหาบินมาตรากาแฟในอาหารเหล่านี้อย่างชัดเจน ซึ่งหากบริโภคปอยครั้งก็อาจได้รับอันตรายได้ ตั้งนั้นจึงทำการสำรวจปริมาณกาแฟในน้ำอัดลมประเภทโคล่าเครื่องดื่มและนมปูรุ่งแต่งด้วยกาแฟ หรือซื้อโกโก้แล้วซึ่งมีกาแฟอยู่ในวัตถุดิบที่มาจากธรรมชาติ เพื่อให้ผู้บริโภคทราบหนักใจอันตรายที่อาจเกิดขึ้น เมื่อบริโภคเครื่องดื่มเหล่านั้น นอกจากนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์หากาแฟในเครื่องดื่มน้ำอัดลมที่ไม่มีส่วนผสมของโคล่า และน้ำผลไม้ปั่นสดซึ่งแม้จะไม่มีส่วนผสมของวัตถุดิบที่มีกาแฟ แต่เนื่องจากมีประชานให้ความสนใจและสงสัยว่าอาจมีการเติมกาแฟในระหว่างกระบวนการผลิต ตั้งนั้นจึงทำการสำรวจเพื่อเฝ้าระวังความปลอดภัยในการบริโภคเครื่องดื่มน้ำอันนั้น

วัตถุและวิธีการ

ตัวอย่าง :

เครื่องดื่มที่จำหน่ายในห้องตลาด เก็บจากสถานที่ผลิตและร้านค้าในเขต กรุงเทพฯ จำนวนห้องสื้น 77 ตัวอย่าง ได้แก่

1. ตัวอย่างเครื่องดื่มที่ไม่ส่วนผสมของกาแฟอิน

- น้ำอัดลมประเภทโคล่า 25 ตัวอย่าง ได้แก่ น้ำอัดลมโคล่า 16 ตัวอย่าง และน้ำอัดลมโคล่าไಡเอ็อก 9 ตัวอย่าง บรรจุในขวดแก้วและกระป๋องอุ่มเนียม

- เครื่องดื่มและนมปรุงแต่งด้วยกาแฟหรือช็อกโกแลต 9 ตัวอย่าง ได้แก่ เครื่องดื่มปรุงแต่ง 2 ตัวอย่าง นมถั่วเหลืองปรุงแต่ง 2 ตัวอย่าง และนมปรุงแต่ง 5 ตัวอย่าง บรรจุในกล่อง UHT

2. ตัวอย่างเครื่องดื่มที่ไม่มีส่วนผสมของกาแฟอิน

- น้ำอัดลมที่ไม่มีส่วนผสมของโคล่า 28 ตัวอย่าง ได้แก่ น้ำส้ม น้ำแดง น้ำเชียว น้ำอุ่น รูบเบียร์ เชเว่นอัพ และ สไปร์ท บรรจุขวดแก้ว และกระป๋องอุ่มเนียม

- น้ำผลไม้ปิดสนิท 15 ตัวอย่าง : บรรจุในกล่อง UHT และขวดพลาสติก

วิธีเคราะห์ ตามวิธี AOAC 1984⁽⁸⁾ และ วิธี Murexide Reaction⁽⁹⁾ ดังนี้

การสกัดและการตรวจเอกลักษณ์

ปรับตัวอย่างให้อยู่ในสภาพที่เป็นต่างด้วยสารละลายเข้มข้น แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ หรือสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 10 นอร์มัล และสกัดด้วยคลอร์ฟอร์มนำไปประเทยให้แห้งบนอ่างน้ำร้อน หยดกรดเกลือเข้มข้น 2-3 หยดและเติมไปแต่สีเข้มคลอร์เรต เล็กน้อย ระหว่างน้ำร้อน ก็จะได้สีม่วง

การวิเคราะห์ปริมาณ

นำน้ำยาสกัดที่ได้โดยวิธีเดียวกับการตรวจ

เอกลักษณ์ไปประเทยให้แห้งบนอ่างน้ำร้อนและลายตะกอนที่ได้จากการสกัดด้วยน้ำกําลิ่น เติมกรดเกลือ แล้วตักตะกอนด้วยกรดฟอสฟอริโนลิบดิคิลความเข้มข้นน้อยละ 20 จะได้ตะกอนสีเหลือง กรองตะกอนผ่านกรวยกรอง (sinter glass crucible) ชนิดละเอียด ล้างตะกอนด้วยกรดเกลือ (1:9) และลายตะกอนด้วยอะซีโตน นำสารละลายที่ได้ไปวัดค่าการดูดกลืนแสง ด้วยเครื่องมือสเปกโทรโฟโตเมตริเตอร์ ที่มีความยาวคลื่น 440 นาโนเมตร โดยใช้อะซีโตน เป็น แบล็ค นำค่าที่วัดได้ไปคำนวณปริมาณกาแฟอินโดยเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐาน

ผล

การสำรวจปริมาณกาแฟอินในเครื่องดื่มประเภทต่างๆ พบร่วมน้ำอัดลมโคล่าเครื่องดื่มและนมปรุงแต่งรสด้วยกาแฟ หรือช็อกโกแลตตรวจพบกาแฟอินทุกตัวอย่าง (ตารางที่ 1) ค่าเฉลี่ยกาแฟอินที่ตรวจพบในน้ำอัดลมประเภทโคล่าอยู่ในช่วง 6.46-10.60 มิลลิกรัมต่อ 100 มิลลิลิตร เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกาแฟอินในน้ำอัดลมโคล่าไಡเอ็อก และน้ำอัดลมโคล่า (ตารางที่ 2) พบร่วม กาแฟอินในน้ำอัดลมโคล่าไಡเอ็อกสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกาแฟอินในภาชนะบรรจุที่ต่างกัน (ตารางที่ 3) พบร่วมปริมาณกาแฟอินในน้ำอัดลมโคล่าที่บรรจุกระป๋องสูงกว่าที่บรรจุในขวดแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ค่าเฉลี่ยของกาแฟอินในเครื่องดื่มปรุงแต่งรสช็อกโกแลต น้ำนมถั่วเหลืองรสช็อกโกแลต นมปรุงแต่งรสช็อกโกแลตและนมปรุงแต่งรสกาแฟ คือ 3.65, 5.21, 2.94 และ 12.45 มิลลิกรัมต่อ 100 ลบ.ซม. ตามลำดับ เมื่อคำนวณปริมาณกาแฟอินต่อหน่วยบรรจุของเครื่องดื่มที่ตรวจพบกาแฟอินอยู่ในช่วง 3.80 - 47.29 มิลลิกรัม สำหรับน้ำอัดลมที่ไม่มีส่วนผสมของโคล่าและน้ำผลไม้ปิดสนิท ตรวจไม่พบกาแฟอินทุกตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ปริมาณกาแฟอินเดียร์คัมที่ควรจะพบในเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

ชนิดเครื่องดื่ม	ภาชนะบรรจุ	จำนวนตัวอย่าง	ปริมาณกาแฟอินเดียร์คัม		ปริมาณกาแฟอินเดียร์คัมที่ผู้บริโภคได้รับ หน่วยน้ำหนัก		
			ต่อ 100 มล.สิ่งที่ใส่	ตัวอย่าง (mean \pm S.D.)	ต่อห้ามลิตร (มล.สิ่งที่ใส่)	ตัวอย่าง (mean \pm S.D.)	
น้ำอัดลม							
- น้ำอัดลมปูร์เกทโคคล่า	ขวดแก้ว	10	6.46 - 10.80	7.44 \pm 1.44	18.73	- 30.74	290
	กระป๋องอะซูฟิเนียม	6	7.40 - 10.54	8.85 \pm 1.46	24.05	- 34.26	325
- น้ำอัดลมโคคล่าໄเดอท	กระป๋องอะซูฟิเนียม	9	7.66 - 14.33	10.51 \pm 2.07	24.90	- 47.29	330
เครื่องดื่มปูร์เกทช็อกโกแลต	กล่อง UHT	2	3.20 - 4.07	3.65	8.00	- 10.18	250
นมถั่วเหลืองช็อกโกแลต	กล่อง UHT	2	1.52 - 8.90	5.21	3.80	- 22.25	250
นมปูร์เกท							
- รากช็อกโกแลต	กล่อง UHT	3	1.86 - 3.20	2.94	4.85	- 8.00	250
- รากกาชาด	กล่อง UHT	2	10.90 - 14.00	12.45	27.25	- 35.00	250

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์หาความแตกต่างของปริมาณกาแฟอินเดียร์คัม ประเภทโคคล่า และเครื่องดื่ม ประเภทโคคล่าໄเดอท

ชนิดของเครื่องดื่ม	จำนวนตัวอย่าง	ปริมาณกาแฟอินเดียร์คัม (mg./100 ml)	(P < 0.05)	
			mean \pm SD	ค่าที่ได้จากการคำนวณ ค่าวิกฤต (0.05, 23)
เครื่องดื่มประเภทโคคล่า	16	7.94 \pm 1.5	3.48*	1.71
เครื่องดื่มประเภทโคคล่าໄเดอท	9	10.51 \pm 2.07	9	

เครื่องดื่มประเภทโคล่า	จำนวนตัวอย่าง	ปริมาณ caffeine (mean \pm SD)	ค่าที่ได้จากการคำนวณ	ค่าอิฐตุต (t : 0.05, 14)
บรรจุในกระป๋องอสูร์เนียม	6	8.85 \pm 1.46	1.96*	1.76
บรรจุในขวดแก้ว	10	7.4 \pm 1.44		

Student t-test

Significant different

วิจารณ์

น้ำอัดลมประเภทโคล่าทุกชนิด เครื่องดื่มและเมเปรุงแต่งด้วยกาแฟหรือช็อกโกแลตตรวจพบ caffeine เก้าอย่าง ทั้งที่เนื่องจาก caffeine ที่มีอยู่ในธรรมชาติ กาแฟ โกโก้ และ โคล่า ซึ่งเป็นส่วนผสมของเครื่องดื่มเหล่านั้นแต่ปริมาณที่ผสมอยู่มีน้อย คือ พบมากสุดในเครื่องดื่มโคล่าไดเอท ปริมาณ 47.29 มิลลิกรัม ท่อน้ำยับรรจุ เมื่อเทียบกับปริมาณ caffeine ในกาแฟถ้วย (60-80 มิลลิกรัม) หรือปริมาณ caffeine ที่กันงานคณะกรรมการอาหารและยา กำหนดให้มีในสูตรของเครื่องดื่มผสม caffeine (50 มิลลิกรัมต่อท่อน้ำยับรรจุ) จึงไม่ทำให้เกิดอันตราย ถ้าไม่ดื่มในปริมาณที่มากเกินไป แต่สำหรับเด็ก ๆ ซึ่งมักจะติดไห้อัดลมประเภทโคล่า ถ้าดื่มเป็นประจำและต่ำปริมาณมาก ๆ ก็อาจจะทำให้เกิดอันตรายได้ เนื่องจาก caffeine มีผลเสียต่อร่างกาย โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยรวม

ของสมองเด็ก เครื่องดื่มปูรุ่งแต่งด้วยช็อกโกแลต แม้ว่าจะมี caffeine น้อยกว่าเครื่องดื่มน้ำอันดื่น ๆ (3.80 - 22.25 มิลลิกรัมต่อหอน้ำยับรรจุ) แต่มีทีโอลิเบรmine (Theobromine) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มอนุพันธ์ ของ เมทธิลแซนทีน (methylxanthine) ซึ่งพบปริมาณสูงในโกโก้ โดยในโกโก้ 1 ถ้วยมี caffeine ประมาณ 6-42 มิลลิกรัม แท้มีทีโอลิเบรmine ถึง 230-270 มิลลิกรัม ซึ่งทีโอลิเบรmine มีผลคล้าย caffeine แต่ฤทธิ์อ่อนกว่า โดยปกติแล้วจะมีฤทธิ์ในการขับปัสสาวะเร็วและมีปริมาณมาก⁽³⁾ สำหรับน้ำอัดลมที่ไม่มีส่วนผสมของโคล่าและน้ำผลไม้ตรวจไม่พบ caffeine ทุกตัวอย่างทำให้สามารถยืนยันได้ว่า ไม่มีการเติม caffeine ในส่วนผสมของเครื่องดื่มดังกล่าวในขบวนการผลิต

การวิเคราะห์หา caffeine ในตัวอย่างชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีสารบันกลางอยู่มาก จะทำให้ค่าที่ได้ผิดพลาดจากค่าจริง การใช้วิธีวิเคราะห์ปริมาณ caffeine โดยตอกตะก่อนตัวอย่าง กรดฟอลฟโนมิลับดิกความเข้มข้นร้อยละ 20 จะเกิดปฏิกิริยาจำเพาะกับสารซึ่งเป็นกลุ่มอนุพันธ์

ของเมทบิลแซนทีน เช่น คาเฟอีน (1, 3, 7 - trimethyl xanthine) ทีโอบรมีน (3,7 Dimethylxanthine) และ ทีโอดิเมทีลลีน (1,3 - Diemethylxanthine) เท่านั้น จึงทำให้ค่าที่ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่สำหรับการวิเคราะห์เครื่องดื่มที่ปรุงแต่งด้วยโกโก้ซึ่งมีทีโอบรมีนปริมาณสูง ผสมอยู่ด้วย การลักัดด้วยคลอร์ฟอร์ม โดยปรับสารละลายของตัวอย่างให้มีความเป็นด่างสูง (P^H 12.5) สามารถแยกกาแฟอินออกจากทีโอบรมีนได้ จึงสามารถหาปริมาณกาแฟอินโดยไม่มีการรบกวนของทีโอบรมีน

สรุป

ผลของปริมาณกาแฟที่ตรวจพบในน้ำอัดลมโคล่า เครื่องดื่มและนมปรุงแต่งด้วยกาแฟหรือช็อกโกแลต เมื่อคำนวณปริมาณต่อหน่วยบรรจุ และเปรียบเทียบกับปริมาณที่มีฤทธิ์ทางยา จะพบว่าต่ำกว่ามาก แต่สำหรับเด็ก ๆ ควรดื่มหรือลดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของกาแฟ เพราะนอกจากจะไม่ทำให้เกิดประโยชน์แล้ว ยังอาจทำลายสุขภาพ ควรส่งเสริมให้เด็กบริโภคแทนที่ไม่มีการปรุงแต่ง ซึ่งราคาถูกกว่า และดีมีน้ำผลไม้ ซึ่งมีประโยชน์กว่าน้ำอัดลม

คำขอบคุณ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณศรีลักษ์ การุณยานันท์ ผู้อำนวยการกองวิเคราะห์อาหาร ที่ช่วยสนับสนุนให้การศึกษาวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. สังคม ศรีราช และ ศิริพร อินกรเชียร์ศิริ. 2523. สารานุกรมของเร瓦 กาแฟ สารสาร ราชบัณฑิต-สถาณ. 6 (1) : 55-57.
2. Darragh, A., Lambe, R.F., Hallinan, D. and O Kelly, D.A. 1979. Caffeine in soft drink. Lancet i, 1196.
3. Graham, D.M. 1978. Caffeine : Its identity, Dietary sources, intake and biological effects. Nutr. Rev. 36 : 97-102.
4. Kwon, K.I., Bourne, D.W.A. and Ho, P.C. 1985. Effect of caffeine on the plasma protein binding and the disposition of ceftriaxone. J. Pharm. Pharmac. 37 : 836.
5. Finn, T. and Cohen, H.N. 1978. "Food allergy : fact or fiction ?" Lancet i : 426.
6. Rall, T.W. 1985. Central nervous system stimulants : The methylxanthines. In Gilman, A.G., Goodman, L.S., Rall, T.W. and Murad, F. eds. Goodman and Gilman's the Pharmacological basic of therapeutics. 7th ed. Macmillan Publishing Company, New-York. p. 589-603.
7. ภักดี โพธิศิริ. 2527. กาแฟ.....อันตราย. แพทย์สภารา 3 (11) : 581-585.
8. William, S. ed. 1984. Official method of analysis of the Association of Official Analytical Chemists. 14th ed., Assoc. of Office Anal Chem, Arlington, Virginia, U.S.A. p. 232-233.
9. Scott, W.W. 1942. Scott's standard methods of chemical analysis. vol.ii. 5th ed. Princeton University U.S.A. p. 1959.